

Gönülle Hasbihal

— enver-ozcaglayan · 16 Haziran 2024

Gönülle Hasbihal.

Senden çektiğimi kimseler bilmez,
Derdin bini aştı avare gönül.
Benimle olmasan ismin bilinmez,
Artık bil haddini bîçare gönül.

Gör ki anlamadı kimse halinden,
Neler çektim neler senin elinden!
Kurtulmak ne mümkün elin dilinden,
Dökme fıganını ağıyâre gönül.

Dağlara ağladın, taşa ağladın,
Ayağa ağladın, başa ağladın.
Gerçekler yerine boşa ağladın,
Dolaştın diyardan diyare gönül.

Gün oldu Ferhat'ça dağları deştin,
Mecnun'un izinden sahraya geçtin.
Gerçeğe kanmadın, hayâli seçtin,

Oldun evreninde seyyâre gönül.

Gâhi Kaf Dağında, bazen çöllerde,
Bazen şarkı olup gezdin dillerde,
Birgün bülbül olur şakır güllerde,
Kondun en sonunda gülzâre gönül.

Gülzâre kış düştü, soldu yapraklar,
Sararıp solanı paklar topraklar.
Kış daha neleri bağrında toplar;
Düşersin ben gibi efkâre gönül.

Çok şeyler tükettik yolun sonunda,
Hancı da kapattı kapıyı handa.
Kimseler kalmadı önde, arkanda,
Git artık, sen de git firâre gönül...

24.12.2017

Fatih-İST.

Enver Özçağlayan